

Yayın Dili Olarak Türkçe

İsmail Haluk GÖKÇORA

... birisi anadilin;
elin, ayağın kadar senin
ana sütü gibi tatlı,
ana sütü gibi bedava,
ninniler, masallar, küfürler de caba

...

Bedri Rahmi Eyüpoğlu, “Üç dil” şiirinden

Anadilimiz, Türkçe ulusal bilincimizin aynasıdır. Türk’ün dünyaya bakışını, bilimini, kültürünü, yaşam öyküsünü, dini ve mitolojik inançlarını, duygularını aktaran bir sistemdir. Aydınlanma insanın tebaa olmaktan, kul olmaktan vatandaş olmaya, birey olmaya yöneldiği süreçtir. Başkasının diliyle düşünmeye çalışmak, doğrudan o başkasının düşünce çerçevesini ve altyapısını benimsemek anlamına gelir. Bağımsız düşünce, bağımsız dil olmadan olmaz . Bağımsız düşünce bireyin aklıyla doğruyu aramasıdır. Bireyin kendi kendini oluşturmasıdır. Dil düşüncenin altyapısıdır.

Türk dili zaman içinde değişmelerle, yenileşmelerle, zenginleşmelerle ve bazen de bozulmalarla karşı karşıya kalmış olsa bile, dört bin yıllık doğallığını ve güzelliğini koruyabilmiştir. Yeryüzünde kullanımda olan, değerli nadir dillerdendir. Ancak bildiğimiz tarih çerçevesinde; atlı göçebe kavim diye tanınan Türkler, tarihin karanlık dönemlerine değin pek az yazılı kaynak bırakmışlardır. Türk boyu hakkındaki bilgiler M.Ö. 3 bin yılına kadar bilinmekte ise de M.Ö. 9 bininci yıllara dönük arkeolojik ve paleontolojik belgeler de bulunmuştur. Türkler daha çok alt kimliklerine (boy adlarına) önem verdiklerinden, “Türk” diye değil de farklı adlarla: *Kimmer, İskit, Hun, Uygur .. vb* anılmışlardır. Türk devletlerinde hemen her yönetici sülale değiştiğinde devletin adı da ona uygun biçimde farklılaşmıştır.

Prof.Dr. İsmail Haluk GÖKÇORA
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi - ANKARA

Türkoloji'yi ve Türk Dili Tarihini iyi bilmek, Avrupa dilleri hayranlarının yinelediği yalan savların (Türkçe bilim dili değildir ! gibi ...) tartışmaya bile girmeden çürütülmesini sağlar. Aksi durumda; diline sahip çıkmayan, yabancı dil hayranlığı ve baskısı (kültür emperyalizmi) altında kalan toplumumuzda *bilimsiz ve bilinçsiz Türk gençliği*, kimliğini kaybetmek durumuyla karşı karşıya kalacaktır. Dile sahip çıkılmazsa, gelecek kuşaklara bilgi, beceri, tutum ve davranışları ileten bilim dili için Türkçe kullanılmazsa, Latince'nin başına geldiği gibi unutulur, ölür.

UNESCO raporlarına göre Türkçe dünya dilleri arasında beşinci sırada yer almaktadır. İki-yüz milyondan fazla nüfus 12 milyon kilometre kare alanda (Asya ve Avrupa'da) Türkçe konuşmaktadır. Türkiye dışında *Azerbaycan* (8 milyon), *Özbekistan* (24 milyon), *Kazakistan* (11 milyon), *Türkmenistan* (5 milyon), *Kırgızistan* (4 milyon), ve halen *Rus*, *İran*, *Çin* işgali altındaki ; *Tatarlar* (10 milyon), *Başkurtlar* (2.5 milyon), *Çuvaşlar* (4.5 milyon), *Uygurlar* (19 milyon), *İran Azerileri* (28 milyon); *Gagavuzlar*, *Kumuklar*, *Karaçaylar*, *Altaylar*, *Teleütler*, *Balkarlar*, *Nogaylar*, *Şorlar*, *Hakaslar*, *Yakutlar* (4.5 milyon), *Afganistan Türkleri* (8 milyon) Türkçe konuşan halkları barındırmaktadır. Ayrıca, Balkanlar - Rusya - Irak - Suriye - Gürcistan'da da Türkler bulunmaktadır... Türkçe diğer Türk dilleriyle birlikte Altay dil ailesinin bir kolunu oluşturur. Moğolca, Mançu-Tunguzca ve Korece'ye çok benzer. Diğer Altay dilleri gibi eklemeli (sözcüklerin eklerle türetilbildiği) bir dildir. Bu nitelikleriyle İngilizce, Almanca ve Fransızca gibi dillerin kıstıtlılığının aksine; milyonların üzerinde sözcük üretebilecek ve geliştirebilecek durumdadır. Türkçe okunduğu gibi yazılan, yazıldığı gibi okunan, grameri kolay ve mantıklı, ondalık sisteme ve dolayısıyla çağdaş bilgi-işlem sistemlerine çok uyum sağlayan bir dil olma ayrıcalığını yapısında taşır.

Anadolu'da Türkçe'nin yozlaşması ortaçağa denk gelmektedir. Arapça'nın ilim, Farsça'nın edebiyat dili olmasıyla başlar. Selçuklu sultanlarının Fars dilini sarayın resmi dili haline getirmesi ve 15-16. yüzyıllarda Osmanlı aydınlarının dili anlaşılmaz hale dönüştürmesi bu süreçtendir. Dilde Farslaşmaya karşı 11. yüzyılda *Kaşgarlı Mahmut* ve 12. yüzyılda ilk Türk tarikatının kurucusu *Hoca Ahmet Yesevi* ile başlayan savaşımla; Anadolu dil, kültür ve inancında ayaklanmayla Türkçe'nin yeniden canlanması sağlanmıştır. 13. yüzyılda Horasan'dan gelen Türk boyları ile Türkçülük canlanmış ancak daha sonra hızla bu devinim kaybolmuştur. 1930'larda ancak %35 oranında kullanılan Türkçe sözcükler zamanla, 1970'li yıllarda, %70'e ulaşmıştır. 1980'li yıllardan sonra ise yeniden hızla dil kirlenmesi ve yozlaşması meydana gelmiştir. Bu aşamada; dilin yalnız bir iletişim aracı olmayıp kültürü de yaratan bir etkinlik olduğunu ve dilimize sızan her yabancı sözcüğün ait bulunduğu kültürü de taşıdığının farkında olmalıyız. .

Türkler Orta-Asya'yı terk ederek yüzyıllar boyu göçebe ve doğayı üstün gören şaman bir yaşam sürdürürlerken zorla kabul ettirildikleri islam dini ve Arapların etkisiyle eğitim olanaklarından ya uzaklaşmışlar ya da tek taraflı görmeye başlamışlardır. Kuran ve dinsel yazıları okumak ve yorumlayabilmek eğitimin tümünü kapsadığından, bilim ve edebiyat ile temel eğitim üzerindeki yönelişlerini kaybetmişlerdir.. *Fatih Sultan Mehmet*'in İstanbul'u zaptıyla birlikte kurulan "üniversite" yapısı da öncelikle teoloji üzerine yönelik olmuştur. Aydın ve okumuş; dinsel eserleri okuyup yorumlayabilen, Farsça ve Arapça bilen kişi olarak tanımlanmıştır. Eğitimde çağdaşlaşma ancak Atatürk'ün "*Türkiye Cumhuriyeti*"ni kurmasıyla gerçekleşebilmiştir.

Atatürk dil devrimiyle işte bu en önemli aydınlanma adımının da öncülüğünü yapmıştır. Toplumsal dille bireysel dili bir araya getirmiş, dahası Arap abecesi yerine Türkçe'ye daha uygun Latin abecesi getirerek okuma-yazma devrimini gerçekleştirmiştir. Dil olmadan birey olunamayacağını, okuma-yazmanın da dilsel gelişmenin itici gücü olduğunu bilen *Atatürk*... günümüzde din toplumunun yerine gelmiş bulunan sanayileşmiş ve bilgi toplumu ismi verilen küreselleşmenin pençesindeki Amerikan egemenliğindeki teknoloji ve Pazar ekonomisinin sömürgeci haline dönüşmekte olan Türkiye'ye çok önemli ilkeler bırakmıştır. Kendi yaşamının son yıllarında, Alman baskısından kaçan Yahudi kökenli bilim-insanlarını Türkiye'ye kabul etmemekle kalmamış, onların bu ülkede görevli oldukları üçüncü yıldan itibaren derslerini Türkçe olarak vermelerini zorunlu kılmıştır. Ulusal önderimiz, büyük insan, Atatürk'ün anadilimize ne derecede önem verdiği aşağıda ayrı zaman süreçlerinde kayıtlanan sözlerinden kolayca anlaşılacaktır:

1. ***"Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması milli hissin gelişmesinde başlıca müessirdir. Türk dili, dillerin en zenginlerindendir; yeter ki bu dil, şuurla işlensin. Ülkesini, yüksek istiklalini korumasını bilen Türk milleti dilini de yabancı diller boyundurluğundan kurtarmalıdır.... Milli eğitim esas olduktan sonra ve araçlarını da milli yapmak zorunluluğu tartışılmaz.."***
2. ***"Temel ilke, Türk ulusunun saygın ve şerefli bir ulus olarak yaşamasıdır. Bu temel ilke ancak tam bağımsız olmakla sağlanabilir. Ne denli zengin ve gönençli olursa olsun bağımsızlıktan yoksun bir ulus, uygar insanlık karşısında uşak durumunda kalmaktan kurtulup daha yüksek bir işlem konusu olamaz. Yabancı devletlerin koruyuculuğunu ve bağışını istemek insanlık niteliklerinden yoksunluğu, güçsüzlük ve beceriksizliği açığa vurmaktan başka bir şey değildir. Gerçekten bu aşağılık duruma düşmemiş olanların, isteyerek başlarına yabancı bir yönetici getirmeleri düşünülemez. Oysa Türkün***

saygınlık ve onuru, yetenekleri çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir ulus tutsak yaşamaktansa yok olsun daha iyidir.”

3. *“Ey Türk gençliği: Birinci vazifen; Türk bağımsızlığını, Türk cumhuriyetini, sonsuzluğa değin korumak ve savunmaktır. Varlığının ve geleceğinin biricik temeli budur. Bu temel, senin en değerli güven kaynağıdır.”*
4. *“Öyle istiyorum ki, Türk dili bilim yöntemleriyle kurallarını ortaya koysun ve her dalda yazı yazanlar, bütün terimleriyle çoğunluğun anlayabileceği güzel ahenkli dilimizi kullansınlar.”*
5. *“Türkiye Cumhuriyeti’nin temeli kültürdür...”*
6. *“... Türk dili güzeldir.Zengindir. Onun bu güzelliğini ortaya koymamız lazımdır.”*

Atatürk ve yardımcılarının gerçekleştirdiği “Harf ve dil devrimleri” devrim tarihimizin en önemli bölümlerinden birini oluşturmuştur. Türk insanı, Türkçe’nin okunup yazılmasındaki, dil bilgisindeki ve takılarındaki kolaylıklarla, iki ay içinde anadilinde okuma-yazma öğrenebilmesiyle çok şanslıdır. Tüm bu olumluluğa karşın, ciddi bir gazeteyi okuyan kişi sayısı bugün Türkiye’de sadece 1 milyon kişiyle sınırlıdır. Çok basım yapan edebiyat eserleri bile ancak 10 000 basılabilmektedir. Milli Eğitim Bakanlığı okullarında ancak *Talim Terbiye Kurulu’nun* onayladığı ders kitapları okunması zorunluluğu yanı sıra, ezbere dayalı öğrenime alışıldığından, Türk toplumunun değişik kitapları, dergileri okuması ve bunları tartışması, araştırmaya yönelmesi güç görünmektedir. Ne yazık ki, günümüz Türkiye’sinde halkımızın ortalama eğitim düzeyi ancak ilkokul 3.sınıfla eşittir. Bu yetersizliğimiz, politik kararsızlıklarımız, ekonomik sıkıntı ve toplum yapısı özelliklerimizde olduğu kadar dış egemen güçlerin engellemesi ya da karışmasıyla da ortaya çıkmıştır. T.C. devleti eğitimin % 99’unu üstlenmiş ve ulusal bütçenin ancak % 7’lik bir oranını bu fasıla bağlayabilmiştir. Eğitime ayrılan bütçenin yine ancak %5 gibi düşük bir oranı, hızla nüfusu artan ülkemizin yeni okullarının yapımına ayrılmaktadır. Sınıf başı ortalama öğrenci sayısının 70 olduğu ve bazı sınıfların değişik yaş gruplarını içerdiği dikkat edilmesi gereken bir gerçeğimizdir. Ticaret ve teknoloji meslek eğitimi veren okulların niceliksel yetersizliği, teknoloji ile gelişmesini sağlaması beklenen Türkiye için, büyük bir eksikliklerdir. Toplumumuzda kalite standartlarının yükseltilmesi, keşif ve icatlar; ancak kendisine anadilinde (Türkçe) öğretilmeye çalışılanları sorgulayabilen, araştıran gençlerin yetişmesiyle ortaya çıkacaktır.

Yinelemek gerekirse; Dilin en önemli özelliği düşünme aracı olmasıdır. Ancak Türkiye’deki gibi yetersiz ve karmaşık bir yabancı dille duru ve üretken bir düşünceye varılması olanaksızdır. **Türkçe adı altında çıkan bilimsel yayınlarda kullanılan sözcüklerin en az üçte**

birini yabancı sözcükler oluşturmaktadır. Sağlık Bilimleri alanında ulusal yayınlarımızın kaynak gösterilme oranı (özellikle yurt dışında dizinlendiğini belirten süreli yayınlarda) ancak %1-3 arasında değişmektedir. Son bir yıldır bu konuda dergi editörlerinin ulusal yayınlardan yararlanmayı özendirecek girişimi %36 ile sınırlıdır.

**Türkiye diğer ülkelerle kıyaslanarak sıralandığında:
dünya nüfusunun % 1.1'ni oluşturmaktadır.**

**Dünya'da bilgi üretimine % 0.9' luk katkıda bulunmakta,
gelişmişlik kriterlerine göre 70. sırada
ekonomide 22. (?18.)
sağlıkta 57.
eğitimde 133. dır !!!**

(UNICEF 2003) 6-14 yaş öğrenciler arası fırsat eşitliği : (kız /erkek)

Türkiye	Namibya	Zimbabve	Kenya
60 / 85	84 / 92	66 / 83	86 / 92

Üniversite ve bilim; insan ve toplum ilişkilerinden, ekonomiden, siyasetten, kültürden bağımsız değildir. Aydınlanma çağı bilimin yaratılması ve yayılmasında laik bir eğitim anlayışının doğmasını sağlamıştır. Diğer taraftan “sermaye”, bilimi ve onun yarattığı kurum olan üniversiteyi kendi amaçları doğrultusunda kullanmaktadır.

Bilim “sonuçların oluşturduğu bilgiler bütünü” olmayıp yalnızca belli zaman biriminde elde edilmiş olan bilgi birikimini ifade eder. Yaratılan bilim objektif de olsa; nerede, ne zaman, ne için ve kimin yararına kullanılacağı toplumsal ilişkilerin sonucunda belirlenmektedir..Örneğin: İnsan genomunun deşifre edilmesi nitel ve nicel olarak objektif ve bilimsel bir bulgu olmasına karşın, sermaye tarafından patent altına alınmak istenmesi ekonomik, siyasal ve egemenlik sorunu haline dönüşmüştür. Bilimin nasıl oluşacağına ve kimin yararına birikeceğine toplum sınıfları karar verirken, bilimi içinde yaratan ve yaşatan

fiziki kurumlar üniversitelerdir. Yüksek Öğretim Kurumu ise yüksek öğretimin planlanması ve yürütülmesiyle ilgili bir eşgüdüm merkezi olmak yerine bir baskı unsuru olarak biçimlenmiştir.

Türkiye’de 58 900 eğitim mekanında 16 100 000 öğrenci okumaktadır. Bu kademelerde toplam 578 000 eğitimci yer almaktadır. 11 800 okulda ikili eğitim sürdürülmektedir. Şehirleşme eğilimi ve hızı dikkate alınmadan 1960-70’li yıllarda köylerde yapılan okullar kapatılmak durumuna gelmiştir. Okulların %72’si kentte, ancak öğrencilerin %27’si köylerde. Köy Enstitüleri gibi uygulamalı eğitimlerin gerçekleştirildiği kurumlardan vazgeçilmesi Türkiye’nin aleyhine olmuştur. En büyük eğitim kaybı ortaöğretimden yüksek öğretime geçerken yaşanmaktadır. En zayıf eğitim kademeleri okul öncesi ve yüksek öğretimdedir.

12 Eylül 1980 rejiminin topluma yansıyan kötülüklerinden biri de yabancı dille eğitime yasallık kazandırmasıdır. 1983’de kabul edilen 2923 sayılı yasa Türk milli eğitimine yıkım getirmektedir. Yabancı dille eğitim yüksek, orta, ilköğretim ve hatta ana öğretime kadar girmiştir. Yabancı dille eğitim öğrencileri ezberciliğe yönlendirmektedir. Tek taraflı, ruhsuz, ezberci ve öykünmecidir. İngilizce’ye değin ilk yazılı belgelerin 7. yüzyıla, Türkçe’ye değin ise M.O. 2 bin yıla dönük olmasına karşın 1980 basımı sözlüklerde İngilizce’de 700 000 Türkçe’de ise ancak 70 000 sözcük bulunmaktadır. İlkokulu bitiren çocukların belleğine İngilizce konuşanlarda 70 000 , Türkçe konuşanlarda ise, ne yazık ki güncel sistemimiz ve politikalarımızla, ancak 7 000 sözcük yerleştirilebilmektedir.

Diğer yandan bilim üretimi casusluğa neden olacak kadar ulusaldır. Bilimini üretmeyen ülkeler yok olmaya mahkumdurlar. Önemsenmeyen ve işlenmeyen bir bilim dili olarak Türkçe, giderek zayıflayacak, evde ve sokakta basit bildirişimler olarak kullanılan bir ağıza dönüşecektir. Özellikle 1980’li yıllardan sonra dışarı açılmanın bir ön koşuluymuş gibi; yabancı sözcükleri olduğu gibi almak doğal karşılanmaya başlamıştır

Türkçe’nin doğru ve yeterli kullanılmasına değin sorunlar ve çözüm önerilerim aşağıda sıralanmıştır:

- Günlük yaşamda, ekonomide, sanatta, bilimde Türk insanına dilini ve kimliğini unutturmak için elden gelen her şey her fırsatta yapılmaktadır.
- Aileden başlayarak Türk çocuğuna bağımsız bireysel nitelik, başkalarına saygı ve sevginin yanı sıra; sorumluluk ve haklarını bilen, dürüst, doğrudan fikirlerini iletebilen, eleştirebilen, sözünün eri, soru sormayı, araştırmayı, paylaşmayı bilen nitelikler aşılanmalıdır !

- Bilimin dili değil, yöntemleri evrenselidir. Evrensel bilim dili İngilizce egemen güçlerin bir yutturmacasıdır !
- Türkiye’de yapılan bilimsel araştırmalar giderek ülkemiz insanının sorunlarının giderilmesinden çok egemen güçlerin, maddeyi sağlayan toplumların çıkarlarına yönelik gelişmektedir !
- İslâmda bilginin ağırlıklı olarak ezbere dayalı olarak iletilmesi, yazılı eserleri oluşturmada çekilen güçlkle birlikte toplumun okur yazar olmaması çok önemlidir !
- Türklerin matbaayı geç algılaması, geç olarak yararını akıl etmesi, teknoloji ve kültürde geç gelen paylaşım olanağına dönüşmüştür !
- Türkler batı uygarlığı peşinde koşan ikincil ve köle toplum, aşağılık kompleksli ve batı kültürüne ve yaşam biçimine özentisi bulunan birer birey haline mi gelmiştir ?
- Ulusal çıkarlar doğrultusundan hedefsizlik ve programsızlık belimizi bükmemektedir !
- Önemli ve kıskanılır bir tarih, coğrafya, dil, insan özelliklerimize karşın; küreselleşme, özelleşme adına giderek köleleşen ve sömürge yapısına dönüştürülen beyinler toplumumuzda giderek artmaktadır !
- Soğuk kanlılıkla ulusal savaşımı sürdürmek gerek, bilinçli ve ulusunu sayan, seven insan oluşturma çabamızın artması gereklidir.
- Bilim insanlarının sorumlulukları arasında; halkını uyarmak, doğru yönde ilerlenmesini sağlamak, olumsuzluğu ve karamsarlığı değil parıldayan bir geleceği vurgulamaktır.
- Türkçe’nin bilim yapacak yeterlilik ve zenginlikte bir dil haline dönüştürülmesinden bilim insanlarımız sorumludur.

Sonuç olarak; hızlı bilimsel ve teknolojik ilerlemeye ayak uyduramayan, tembel ve dilini zenginleştirmeyen bir ulus kalıcı olamaz, inancındayım. Yabancı sözcükler moda, özentî, bilgiçlik taslama, tembellik, ihmal, anlaşılmazlığın getirmesi beklenen saygınlık, zorunluluk adına bilim dilimize girmektedir. Zorunlu sözcüklere karşı Türkçelerini bulmayı görev edinerek ve anadilimize güvenerek onu zenginleştirmeli, saygı, sevgi ve doğrulukla kullanmalıyız. Bilimle uğraşan, “*ben konuşurum, yazarım; anlayan anlar*” demek hakkına sahip değildir. Çalışmalarını özenle Türk dilini kullanarak, öncelikle halkına anlatabilmelidir. Basın ve yayınımda yer alan kirlenmelere karşı basının üyeleri ve kendini aydın, okumuş kabul edenler kadar bilim insanları da sorumludur. Bilim insanının görevi yabancı dillere teslim olmak, onlardan sözcük çalmak değildir. Sözcük bilgisi sınırlarının aynı zamanda

düşüncenin de sınırları olduğu bilincine vararak, gerekli sözcüklerin üretilmesine katkıda bulunmak, ana dilimizde düşünsel ortamda üretebilmeyi sağlayacak zenginliği kazandırmaya çalışmaktır. Bilim dilini de anadilinde anlamayan bilim-insanı ve halk sırlarına ulaşamadığı bir bilimle sonuç getiremeyecek bir ilişkiye girer ancak... ve yapabileceği ancak başkalarının keşif ve icatlarını taklit etmekten ve kavramaya çalışmaktan öte değildir. Bir bilim-insanı için yabancı dil ile araştırma yapmak, beynin bir yarısını kullandığı o yabancı ülkenin insanlarına kiralamak ve kendi insanına yararlandırmamak anlamına gelmektedir. Ve bu nedenle ülkemizin bilim dünyasına pek de katkısı olamamaktadır. Türkçe ne kadar bilim dili olarak kullanılırsa, kültür, müzik, edebiyat, sözlü ve yazılı, görüntülü yayın olarak güçlü ve tekili bir dil olursa; Türk kültür varlığı olan dil de o kadar uzun korunur ve yaşar. Türk dili kollarının kayboluş ve yok oluş sürecini engellemek için Türkçe' sözlük varlığı genişletilmelidir. Anayasanın 42. maddesinde ***“Türkçe’den başka hiçbir dil, eğitim ve öğretimin kurumlarında Türk vatandaşlarına ana dilleri olarak okutulamaz ve öğretilemez”*** hükmü yer almaktadır. Günlük kullanılan dilimiz olduğu kadar, bilim dilimizin Türkçeleştirilmesinde de bilim-insanlarımızda, önemli bir algılama, sahiplenme, sorumluluk ve görevlenme bilinci oluşması gerekmektedir.

İngilizce'nin sözcük sayısına bakarak en zengin dil olduğunu savunmak, ülkelerin bilime katkılarını yalnız yayın sayıları ile değerlendirmekle aynıdır. Bu dilin Türkçe'mizi adeta işgal etmesi evrensel niteliğinden çok ekonomik ve siyasal nedenledir. ***Yoksa, Türkiye'deki bazı bilim çevrelerinin ileri sürdüğü gibi İngilizce, kesinlikle evrensel bilim dili değildir.*** Her dil bu amaçla kullanıldığı ölçüde bilimseldir. .

Akademik yükseltmelerde öne alınan; *“Science Citation Index(SCI)”* ve *“Social Science Citation Index(SSCI)”*de varolan dergilerde yayın yapmayı öngörenlerin, “bilim evrenseldir” diyerek, aslında ülkemizin stratejik bilgilerinin yurtdışına hem de bedavaya kaçırılmasına hizmet ettiklerini fark etmiyoruz ?

Bir ülkede etik değerlerin oluşup kök salmasında birinci derecede etken, o ülkenin dili ve eğitim düzeyidir. Diğer bir deyişle; “Dil bir ulusun namusudur.” Ana diline saygıyı böylesine yitiren ülkemiz, Atatürk devrimleriyle öne çıkartılan Türkçe'nin önemini unutmuş gözükmektedir.

Aşağıda sıraladığım her cümle üzerinde yeterince düşünülmeli ve ona göre eyleme geçilmelidir:

- *Güçlülerin haklı görüldüğü, adına çağdaş ve küresel denilen garip bir dönemi yaşıyoruz!*
- *Eğitimin ikinci plana itilmesi ülkede düşüşü başlatmıştır !*

- Dilini kaybeden ülke kimliğini ve geleceğini de kaybedecektir !
- Düşünen ve sorgulayan kişiler yetiştirmek, beyin destekleyici bir eğitim hayaldir !
- Türkçe'nin zenginliğine güvenin !
- Her yerde her zaman Türkçe konuşalım, yazalım, yazdıralım, öğretilim !
- Türkçe, mutlaka Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletler dillerinden biri durumuna getirilmelidir!
- Dilde özensizlik, dilde yozlaşma anadiline sahip çıkmamakla gerçekleşmektedir. Türkçe'nin bilim dili olmadığını öne sürmek kendi dilini inkar ve açıkça tembelliktir !
- YÖK yanlış hedef seçmiştir. Akademik yükseltmelerde SCI (Science Citation Index) ya da SSCI (Social Science Citation Index) neden seçilmiştir? Neden Türkçe yayınlanan bilimsel eserlere gereken önem verilmemekte ve üstelik küçümsenmektedir ?
- Bilimsel eserde gereken nitelik ve içerik midir ? Yoksa çok ve anlamsız, yararsız ürünler mi ? Bunca palavra ve dünyada insanları hiçbir şekilde etkilemeyecek üretim yerine keşke sağlam birkaç yeniliğe, devrime, icat ve keşfe ulaşabilsek !
- Başkasının diliyle düşünmeye çalışmak, doğrudan o başkasının düşünce çerçevesini ve altyapısını benimsemek anlamına gelir !
- Bağımsız düşünce, bağımsız dil olmadan olmaz !
- Binlerce yıllık kültür ve özelliklerinden akademik yükseltilmeyi gerçekleştirmek amacıyla kendi dilinden vazgeçme yoluna girmiş bulunan Türk bilim-insanı, bunu çağdaşlaşmak ve çağdaş uygarlıkların üstüne çıkabilmek için mi yapmaktadır ?

Kaynaklar

1. Abacıoğlu N: Üniversiteler ve bilim neye hizmet etmeli ? Üniversite ve Toplum 2003;3 <http://www.universite-toplum.org>
2. Aksan D: Türkçenin Gücü: Türk Dilinin Zenginliklerine Tanıklar. 8.basım. Bilgi yayınları, Ankara, 2003, ISBN 975-494-199-8
3. Aksan D: Türkiye Türkçesinin Dünü, Bugünü, Yarını. 3.basım. Bilgi yayınları, Ankara, 2003 ISBN 975-494-910-7
4. Aksan D: Anadilimizin Söz Denizinde. Bilgi yayınları, Ankara, 2002, ISBN 975-494-981-6
5. Altacı E: Ulusalkanal televizyonu 10.09.2003
6. Atatürk Araştırma Merkezi: Kemal Atatürk / Nutuk. Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1989, ISBN 975-16-0162-2
7. Bayat F: Türk Dili Tarihi: Başlangıçtan Günümüze Kadar Türk Dili.Genç Ofset, Ankara, 2003 ISBN 975-96960-1-0
8. Balcı M: Türkiye 2002 Yılında Bilimsel Makale Sayısında 22.'nciliğe Yükseldi. Cumhuriyet-Bilim Teknik 08.02.2003, 829:8-10
9. Bursalı O: Sürelî Yayıncılık. Cumhuriyet-Bilim Teknik 05.04.2003, 837:7
10. Cevizoglu H: Türkiye ve Türkçe Üzerine Oynanan Oyunlar. Işık yayıncılık, Ankara, 2004, ISBN 975-6613-16-5
11. Cevizoglu H: Bütün Kaleler Zaptedilmedi: Attila İlhan'la Birkaç Saat. 6.basım, Işık yayıncılık, Ankara, 2004, ISBN 975-6613-173

12. Çıbkıcı G: "Türkçe Bir Bilim Dili Olamaz !" <http://turkishweb.com>
13. Devlet Planlama Teşkilatı: VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı. <http://plan8.dpt.gov.tr>
14. Evren G: Türkçe'ye Karşı Sorumluluğumuz. Cumhuriyet-Bilim Teknik, 18.11.2000
15. Gökçora İH: Açılış Konuşması. Sağlık Bilimlerinde Süreli Yayıncılık ed. Yılmaz O., Tübitak Matbaası, Ankara, 2003, sayfa: 1-3
16. Gökçora İH: Türk Tıp Dizini. Sağlık Bilimlerinde Süreli Yayıncılık ed. Yılmaz O., Tübitak Matbaası, Ankara, 2003, sayfa: 169-171
17. Gökçora İH: Bilim Dili Olarak Türkçe. Ünak simpozyumu 2003. Başkent Üniversitesi. <http://baskent.edu.tr>
18. Hacısalihoğlu H: Bilim dili Türkçe, yazım dili Türkçe. <http://www.dilimiz.gen.tr/makaleler>
19. Hepçilingirler F: Türkçe "Off". 20.basım. Remzi kitabevi, İstanbul, 2003, ISBN 975-14-0605-6
20. Kayayerli M: Türkçe'nin kullanımı ve dil politikası. Ayyıldız 18.09.2003 <http://www.aygazete.com>
21. May H: Yayınlarımızda Yerli Kaynaklarımızdan Ne Kadar Yararlanıyoruz - II. KBB-İhtisas Dergisi. 2001; 8: 246-7
22. Menteş A: Yeniversite: Bilim Kurumsallaşmasında Günümüz İçin Bir Perspektif. Metis Yayın, İstanbul, 2000 ISBN 975-342-2709
23. Öztürk O: Dil Sorunları. Türk Psikiatri Dergisi 2003;14:163-164
24. Öymen O: Türkiye'nin Gücü: 21. Yüzyılda Türkiye, Avrupa ve Dünya. 5.basım, Remzi kitabevi, İstanbul, 2003, ISBN 975-14-0945-4
25. Panel/Tübitak/Vizyon 2023: Eğitim ve insan kaynakları paneli (Ara rapor). Üniversite ve Toplum 2003;3 <http://www.universite-toplum.org>
26. Sinanoğlu O: Bir NewYork Rüyası. Bye-bye Türkçe. Otopsi Yayın. 3. basım, İstanbul, 2002
27. Tonta Y: Bir Yılda 9303 Yayın Ne Kadar Doğru ? Cumhuriyet- Bilim Teknik 08.02.2003, 829:12
28. Turan Ş: Atatürk ve Ulusal Dil. Yeniğün Basımevi, İstanbul, 1998
29. Yılmaz O: Tıp enformasyonu ve Türk Tıp Dizini. 2. Tıbbi Bilgi Yönetimi ve Teknolojileri Sempozyumu, Ankara, 25-27.09.2003
30. Yılmaz O: Süreli yayınlarımız ve Türk Tıp Dizini. Sağlık Bilimlerinde Süreli Yayıncılık 2. Ulusal Sempozyumu, Ankara, 28.05.2004